

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2718

06.07.2018

Генеральному прокурору України

ЛУЦЕНКУ Ю.В.

Шановний Юрію Віталійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Мельничука І. І., оголошений на засіданні Верховної Ради України 6 липня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 5 арк. у 1 прим.;
матеріали на 36 арк. - тільки адресату.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
Комітет з питань запобігання і протидії корупції
вул. Михайла Грушевського, 5, м. Київ, 01008

№229/07-79

від 5 липня 2018 р.

Генеральному прокурору України
ЛУЦЕНКУ Ю.В.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо забезпечення прийняття обґрунтованого
рішення у кримінальному провадженні*

Шановний Юрію Віталійовичу!

В порядку статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України» звертаюсь до Вас з приводу звернення громадянина! (до 2006 року носив прізвище).

Суть звернення полягає в наступному.

01.05.1999 року І знаходився біля будинку № 11-А по вул. Харківське шосе у м. Києві, ніяких протиправних дій не вчиняв, став випадковим свідком, як невідомі чоловіки, один з яких був одягнений у форму працівника міліції, вживали алкогольні напої.

05.03.2002 року, тобто майже через три роки після цього, до нього приїхали працівники міліції і запропонували поїхати з ними для з'ясування певних обставин. У приміщенні Дніпровського РУ ГУ МВС України в місті Києві повідомили, що проводиться розслідування злочину щодо викрадення у працівника міліції пістолета. Розслідуванням злочину займалися працівники Дніпровського РУ ГУ МВС України в місті Києві (на даний час – Дніпровське управління поліції ГУНП України в м. Києві). Прокурорський нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання і досудове слідство, здійснювався прокуратурою Дніпровського району міста Києва (в даний час – Київська місцева прокуратура № 4).

розповів працівникам міліції, що не має відношення до злочину, обставини його вчинення йому не відомі. Після отримання таких показань 06.03.2002 року працівники міліції застосували щодо нього фізичне та психологічне насильство, змушували підписувати документи та визнавати вину у вчиненні злочину. В результаті нанесених працівниками міліції побоїв, почав відчувати постійний головний біль, запаморочення, втрачав свідомість, у нього виникла блювота. 08.03.2002 року йому була викликана швидка медична допомога. Лікарі, які прибули за викликом, констатували наявність у закритої черепно-мозкової травми та стусу головного мозку.

29.03.2002 року слідчим СВ Дніпровського РУ ГУ МВС України в м. Києві Юрковським М.В. було пред'явлено обвинувачення в тому, що 01.05.1999 року приблизно о 20 годині 30 хвилин він, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння та знаходячись біля будинку № 11-а по вул. Харківське шосе у м.

Києві, з метою таємного викрадення вогнепальної зброї підійшов до міліціонера ВДСО при Харківському РУ ГУМВС України Сови М.Л. та використовуючи безпорадний стан останнього, викликаний алкогольним сп'янінням, зірвавши револьверний шнур, вартістю 1 гривня 46 копійок, таємно викрав табельну вогнепальну зброю, пістолет «ТТ-ІЖ» № 862-47 з магазином вартістю 85 гривень 20 копійок, а також 8 набоїв до нього загальною вартістю 1 гривня 12 копійок, чим завдав ВДСО при Харківському РУ ГУМВС України в м. Києві матеріальну шкоду на загальну суму 87 гривень 78 копійок. В подальшому, не зважаючи на застосування працівниками міліції недозволених методів ведення слідства, за відсутності належних та допустимих доказів вини прокуратурою Дніпровського району м. Києва було затверджено обвинувальний висновок, і кримінальна справа про обвинувачення у вчиненні злочину, передбаченого частиною 1 статті 262 Кримінального кодексу України, для розгляду по суті була направлена до Дніпровського районного суду м. Києва.

Вироком Дніпровського районного суду м. Києва від 13.05.2003 року було визнано винним у вчиненні злочину, передбаченого частиною 1 статті 262 Кримінального кодексу України.

Не погоджуючись з вирокom суду, він та захисник подали апеляційні скарги. Ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 27.11.2003 року обвинувальний вирок Дніпровського районного суду м. Києва від 13.05.2003 року було скасовано, а кримінальну справу повернуто на новий судовий розгляд в той же суд, але в іншому складі суддів. Переглядаючи справу, суд апеляційної інстанції встановив, що Дніпровським районним судом м. Києва не було взято до уваги підтверджені дані про спричинення струсу головного мозку, обвинувальні висновки суду ґрунтувалися на суперечливих доказах. Направляючи справу на новий розгляд, Апеляційний суд м. Києва дав вказівку суду першої інстанції всебічно, повно та об'єктивно дослідити всі обставини кримінальної справи.

Після повернення справи постановою Дніпровського районного суду м. Києва від 04.06.2004 року, яка набрала законної сили, кримінальну справу про обвинувачення Курятника Ю.Г. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 262 Кримінального кодексу України було повернуто прокурору Дніпровського району м. Києва для організації проведення додаткового розслідування. При новому розгляді справи Дніпровський районний суд м. Києва встановив, що досудове слідство проведено неповно та однобічно, дав вказівку прокурору перевірити заяви про застосування недозволених методів проведення досудового слідства.

Провівши додаткове розслідування, кримінальна справа вдруге була направлена до суду для розгляду її по суті пред'явленого обвинувачення. Отримавши кримінальну справу, Дніпровський районний суд м. Києва при попередньому розгляді справи встановив неповноту та однобічність досудового слідства та зазначив, що вказівки, зазначені у постанові Дніпровського районного суду м. Києва від 04.06.2004 року, не виконані. Постановою Дніпровського районного суду м. Києва від 21.02.2005 року, яка набрала законної сили, кримінальну справу про обвинувачення у вчиненні тяжкого злочину було вдруге направлено прокурору Дніпровського району м. Києва для організації проведення додаткового розслідування.

Таким чином, на протязі 2003-2005 років кримінальна справа, в рамках якої обвинувачувався у вчиненні злочину, двічі направлялася до суду для розгляду по суті пред'явленого обвинувачення, і кожного разу кримінальна справа була повернута прокурору Дніпровського району міста Києва для організації додаткового досудового розслідування.

Під час проведення досудового розслідування та судового розгляду з 15.03.2002 року по 30.05.2005 року утримувався під вартою у Київському слідчому ізоляторі № 13. Всього під вартою він утримувався 3 роки, 2 місяці і 15 днів.

На початку 2014 року його адвокат Проскурня О.І. звернувся до слідчого та начальника слідчого відділу Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві з клопотанням закрити кримінальне провадження щодо за недоведеністю вини. До

Прокуратури Дніпровського району м. Києва та Прокуратури м. Києва були подані скарги на бездіяльність працівників міліції.

На ці звернення були отримані відповіді від заступника начальника слідчого відділу Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві, підполковника міліції П'ятниківського О.А. та заступника прокурора Дніпровського району міста Києва, молодшого радника юстиції Лисенка С. У відповіді заступника начальника слідчого відділу Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві П'ятниківського О.А. від 01.04.2014 року було повідомлено, що постановою старшого слідчого СВ Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві від 25.08.2005 року кримінальну справу, порушену відносно [] , вже закрито за недоведеністю. У відповіді заступника прокурора Дніпровського району міста Києва Лисенка С. від 30.04.2014 року за вих. № 38-03-14986 до відома адвоката [] було доведено аналогічні відомості. Зокрема, було повідомлено, що на підставі його звернення була проведена перевірка, яка встановила, що 02.05.1999 року відносно [] було порушено кримінальну справу. В ході проведення досудового розслідування прямих доказів його вини не встановлено. У зв'язку з цим 25.08.2005 року слідчим Дніпровського РУ ГУ винесено постанову про закриття кримінальної справи відносно [] за недоведеністю вини. Як вбачається з листа від 01.04.2014 року № 04/2-3314-14, про результати перевірки, проведеної працівниками прокуратури Дніпровського району міста Києва, була інформована Прокуратура міста Києва.

Таким чином, у квітні 2014 року заступник начальника слідчого відділу Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві П'ятниківський О.А. та заступник прокурора Дніпровського району міста Києва Лисенко С. у своїх листах, направлених на адресу адвоката [] , посилалися на постанову старшого слідчого СВ Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві від 25.08.2005 року як на остаточну та таку, яка на день надання відповідей не скасовувалася. Як відомо, всі процесуальні документи зберігаються у матеріалах кримінальної справи (кримінального провадження). Тобто, у матеріалах справи не було документів, які б скасовували постанову від 25.08.2005 року. Також у квітні 2014 року у справі не було документів, які б підтверджували внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань та проведення досудового розслідування.

Відповідно до чинного законодавства України особа, відносно якої закрито кримінальну справу з реабілітуючи обставин, має право на відшкодування шкоди, завданої незаконними діями органів дізнання, досудового слідства та прокуратури.

У липні 2014 року на підставі положень Закону України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду» [] звернувся до Печерського районного суду м. Києва з позовною заявою про відшкодування моральної шкоди. Відповідачами у цивільній справі виступали Дніпровське РУ ГУМВС України в м. Києві та прокуратура Дніпровського району міста Києва.

Після подачі [] позовної заяви до суду працівники Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві та прокуратури Дніпровського району міста Києва почали надавати інформацію, яка за змістом суперечить раніше наданій інформації, а також надали документи, які ще у квітні 2014 року були відсутні.

Так, в ході розгляду судової справи представники Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві та Прокуратури Дніпровського району міста Києва надали Печерському районному суду м. Києва копію постанови від 17.07.2006 року про скасування постанови слідчого СВ Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві від 25.08.2005 року. Як вбачається зі змісту постанови, вона була винесена заступником прокурора Дніпровського району м. Києва Титор Д.П. нібито 17.07.2006 року. Також представники Дніпровського РУ ГУМВС України в місті Києві та прокуратури Дніпровського району міста Києва надали витяг з кримінального провадження, зі змісту якого вбачається, що ще 15.02.2014 року відомості про кримінальне правопорушення було внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Однак, як зазначалося раніше, у квітні 2014 року заступник начальника слідчого відділу Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві П'ятниківський О.А. та заступник прокурора Дніпровського району міста Києва Лисенко С., провівши перевірку, у своїх листах посилалися на постанову старшого слідчого СВ Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві від 25.08.2005 року як на остаточну та таку, яка на день надання відповідей не скасовувалася. Також зазначені особи у квітні 2014 року не володіли інформацією про внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань та проведення досудового розслідування. Тобто, у квітні 2014 року постанови заступника прокурора Дніпровського району м. Києва Титор Д.П., яка датована 17.07.2006 року, у матеріалах кримінальної справи (кримінального провадження) не було, а відомості про кримінальне правопорушення до ЄРДР ще не вносилися, досудове розслідування не здійснювалося.

Наведені документально підтверджені обставини свідчать про те, що до постанови заступника прокурора Дніпровського району м. Києва Титор Д.П. від 17.07.2006 року скоріш за все було внесено неправдиві відомості щодо дати її складання.

Після зміни запобіжного заходу і звільнення з-під варті до даного часу, тобто понад 13 років слідчі дії за участі . не проводилися. Не зважаючи на те, що подія, з приводу якої проводилося досудове слідство, мала місце понад 19 років назад, до даного часу кримінальне провадження не закрито.

Пунктом 3 частини 1 статті 284 Кримінального процесуального кодексу України встановлено, що кримінальне провадження закривається в разі, якщо не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати.

Відповідно до частини 4 статті 284 Кримінального процесуального кодексу України про закриття кримінального провадження слідчий, прокурор приймає постанову. Слідчий приймає постанову про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 9 частини першої цієї статті, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомлялося про підозру. Прокурор приймає постанову про закриття кримінального провадження щодо підозрюваного з підстав, передбачених частиною першою цієї статті.

Таким чином, за кримінально-процесуальним законодавством України закриття кримінальних проваджень з підстав, передбачених пунктом 3 частини 1 статті 284 Кримінального процесуального кодексу України (у зв'язку з відсутністю доказів для доведення винуватості особи в суді і вичерпання можливості їх отримати) належить **виключно до компетенції прокурора.**

З наданих документів вбачається, що на протязі останніх років . та його адвокат неодноразово зверталися до органів прокуратури. Однак працівники прокуратури, які у формі процесуального керівництва здійснюють нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, знаючи, що слідство фактично не проводиться, відмовляються закривати кримінальне провадження.

На думку . кримінальне провадження не закривають, оскільки правоохоронні органи не бажають визнавати безпідставність пред'явлення йому обвинувачення у 2002 році, та вчинення протиправних насильницьких дій щодо нього. Внаслідок бездіяльності працівників прокуратури щодо закриття кримінального провадження . не може отримати відшкодування завданої шкоди у відповідності з положеннями Закону України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду».

Оскільки з наданих заявником документів вбачається застосування фізичного насилля щодо співробітниками правоохоронних органів у березні 2002 року, внесення до процесуальних документів завідомо недостовірних відомостей, порушення розумних строків досудового розслідування, на що місцева та регіональна прокуратури належним чином не реагують, з метою вжиття заходів належного реагування

ПРОШУ:

1. З урахуванням того, що з моменту події (01.05.1999 року) минуло більше 19 років, а кримінальна справа востаннє судом була повернута прокурору для організації додаткового розслідування більше 13 років назад (у лютому 2005 року), прошу надати офіційну позицію Генеральної прокуратури України з наступних питань:

– чи вбачає Генеральна прокуратура України порушення розумних строків досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №

– чи вичерпано всі можливості отримати докази для доведення винуватості особи в суді у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № Якщо ні, то чому досудове розслідування не завершується кримінальне провадження не передається до суду для розгляду по суті?

2. Забезпечити проведення повної та об'єктивної перевірки щодо виконання посадовими особами Київської місцевої прокуратури № 4 (у минулому – Прокуратури Дніпровського району м. Києва) своїх функцій зі здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № та повідомити про результати її проведення.

3. Забезпечити проведення перевірки щодо наявності підстав для закриття кримінального провадження № , або передання його до суду для розгляду по суті та повідомити про результати проведення такої перевірки.

4. У випадку наявності таких підстав – забезпечити прийняття рішення про закриття кримінального провадження.

Оскільки з наданих заявником документів вбачається відсутність належного реагування на висвітлені факти співробітниками Київської місцевої прокуратури № 4 та Прокуратури міста Києва, розгляд даного депутатського звернення прошу здійснювати силами співробітників Генеральної прокуратури України, не передавати дане депутатське звернення на розгляд місцевої та/або регіональної прокуратур.

Про результати розгляду запиту та вжитті заходи прошу повідомити мене у встановлений законом термін.

Додатки на 86 арк.

З повагою
Народний депутат України

І.І. МЕЛЬНИЧУК
(посв. №229)